

Čaro obyčajných vecí

Sima Martausová

Čaro obyčajných vecí posypalo túto zem
Po kúskoch si všetko zbieram len tak do šatky.
Zaslúži si obdiv viac jak slávnych ľudí sieň
Úsmev krásnej tety z trhov so slivkami z vlastnej zá hradky.

Smelý výstup strmou skalou a odhodlaný krok
Je pohárom vody smädným ústam podaný
Čerstvý vzduch je balzam našich tiel a myšlienok
Nič na tomto svete nevie tomu zabrániť.

To tie majestátne hory a tie vrchy neoblomné
Zanechali stopy vo mne.

Pre lúčne kvety s pivonkami koncert začína,
Keď ich dievča od radosti vije vo veniec.
Boh nám stvoril lúky, aby vôňu dali nám
Daroval nám život, aby spoznali sme čo je lú benie.

Úú úú úú úú úú úú

Srdce hoc aj bez nôh vie byť bežec najlepši
Ak sa na to vedia oči inak pozerať.
Slovo od priateľa oveľa viac poteší,
Keď sa naša cesta chybným smerom uberá.

To tie usmievavé oči a hod noty neoblomné
Zanechali stopy vo mne.

Óóó...,

Krok dôvery ku človeku stíši všetok hluk
Ustane aj búrka ak je vždy na blízku brat.
Teplý august v strapcoch hrozna je dar do ľudských rúk,
Ktoré z lásky k druhým polievali vinohrad.

To tie starostlivé ruky a to srdce neoblomné
Zanechali stopy vo mne.
To tie starostlivé ruky a to srdce neoblomné
Zanechali stopy, zanechali stopy, zanechali vo mne.